

EXPUNERE DE MOTIVE

Prezenta propunere legislativă dorește să corecteze o situație constatată în practică și care se referă la discriminarea categoriei socio-profesionale din domeniul medical față de alte categorii profesionale, respectiv cea a cadrelor didactice și cea a avocaților.

Articolul nr.408 din Legea nr.95/2006 statuează că nu se poate exercita profesiunea de medic în România decât având calitatea de membru al colegiului medicilor.

Articolul nr.416 prevede că adunarea generală a colegiului medicilor este organul conducător al colegiului, având în vedere că “este un organism profesional, apolitic, fără scop patrimonial, de drept public,...”, iar dispoziția art.417 (1) că adunarea generală este formată din medicii înscriși la colegiul teritorial respectiv.”

Rațiunea pentru care legea a prevăzut participarea tuturor medicilor dintr-un colegiu teritorial a avut în vedere scopul și obiectivul asocierii – acela ca medicii să fie grupați într-un organism reprezentativ, care să le apere interesele profesionale în fața organelor administrației locale și centrale.

De aici, prevederea înscrisă la art.441 din lege, care interzice medicilor din structurile Ministerului Sănătății și a celorlalte ministere care au structuri sanitare proprii, al structurilor deconcentrate ale acestora, ori din cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, al caselor județene de asigurări de sănătate și a municipiului București, al patronatelor și sindicatelor profesionale.

Prin această prevedere se întărește poziția colegiului medicilor ca fiind un organism exclusiv profesional și independent, fără implicații în activitatea patronală și sindicală, fără să se supună ordinelor și indicațiilor Ministerului Sănătății sau a ministerelor cu rețea sanitară proprie.

Și pentru că la timpul respective s-a vrut ca independența să fie totală s-a adăugat și sintagma “ **precum și orice fel de funcții de demnitate publică.**”

Această sintagmă intră, însă, în contradicție atât cu ideea de independență a colegiului, cât și cu propriile axiome. Nu poți fi medic dacă nu ești membru al colegiului. Dacă ești membru al colegiului ești parte din organul principal de conducere al colegiului – adunarea generală – organ în care poți fi ales.

Îngrădirea dreptului de a fi ales îl incumbă și pe cel de a alege, deci se interzice practic participarea la cel mai important moment al lucrărilor adunării generale, încalcându-se astfel atât dispozițiile art.417(3) din lege, cât și un drept fundamental prevăzut în Constituția României, acela de a alege și de a fi ales.

Art.16 (3) din Constituția României stabilește ca fiind demnitari publici: președintele României, deputații și senatorii, miniștrii, președintele consiliului județean, consilierii consiliului județean, prefectul, primarul și consilierii locali.

Art.3 din Legea 154/1998, stabilește că funcția de demnitate publică este acea funcție publică care se ocupă prin alegeri organizate, sau prin numire.

Concluzionăm, apreciind că legislația românească nu oferă o unitate de concepție asupra problematicii funcției publice, precum și existența unor raporturi juridice indubitabile referitoare la demnitarii publici.

Având în vedere că prin sintagma “**precum și orice fel de funcții de demnitate publică**” se încalcă art.37, 40 și 53 din Constituție, precum și art. 408, 416 din Legea nr.95/2006, privind reforma în sănătate, inițiatorii propun modificarea art.441 din Legea nr.95/2006 în sensul eliminării sintagmei înscrise mai sus.

Conform dispozițiilor art.466 medicii care îndeplinesc funcții de conducere în Guvernul României, sau în ministerele acestuia își pot practica profesiunea în unități medicale particulare.

Rațiunea, care a determinat legiuitorul să permită acestor medici să-și practice profesiunea, este aceea a deprofesionalizării medicale a personalului de specialitate care îndeplinește funcții în administrația centrală sau locală.

Legea nr.95/2006 nu oferă o asemenea posibilitate și medicilor parlamentari, din motive pe care nu le cunoaștem.

Unii juriști au dat interpretări tendențioase acestei inechități, lansând ipoteza că ar exista o stare de incompatibilitate sau de conflict de interese între exercitarea profesiei de către medicii parlamentari și unitățile medicale de stat sau particulare.

O eventuală considerare a activității medicilor parlamentari ca înscriindu-se într-o situație de incompatibilitate sau de conflict de interese, i-ar pune pe aceștia într-o situație inferioară colegilor senatori avocați care, conform art.82¹ din Legea nr.161/2003, pot reprezenta interesele unor clienți în fața instanțelor și parchetelor de pe lângă curțile de apel și Înalta Curte de Casație și Justiție, sau care coordonează activitatea birourilor avocațiale ai căror titulari sunt.

Cum nu pot exista senatori cu drept de a-și exercita meseria în condițiile lit.b, pct.3 al art. 174 din Regulament, și alții care nu au acest drept, apreciem că se impune o soluție unică, aceea de a considera că exercitarea, în anumite condiții (la solicitare, într-o unitate medicală particulară sau într-un spital de stat, în afara programului senatului,etc.) a profesiei de medic nu creează o stare de incompatibilitate sau de conflict de interese.

Este imperios necesar ca parlamentarii medici să-și poată exercita profesiunea în cadrul unităților medicale particulare, sau de stat, până la nivelul de șef de secție. Necesitatea exercitării profesiei nu are ca temei o remunerație suplimentară, ci una de ordin științific. Este de notorietate publică modul în care se efectuează concret perfecționarea și aprecierea medicilor – realizarea unui punctaj obținut prin participarea la conferințe, expuneri științifice, instruiți, perfecționări sub conducerea unor profesori universitari români și/sau străini, în țară sau în străinătate, etc.

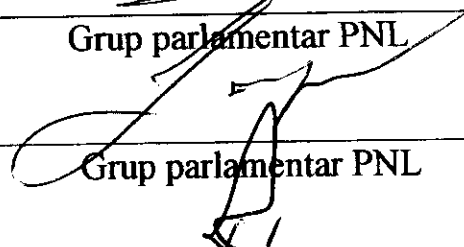
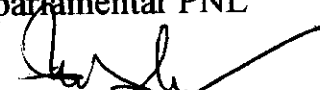
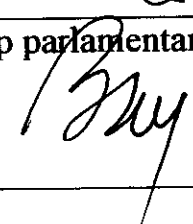
Un parlamentar medic, lipsit de practică medicală timp de patru ani, se va prezenta la locul de muncă cu un minus notabil în pregătirea sa. Dacă

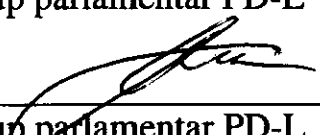
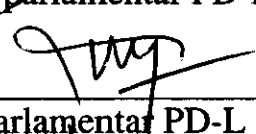
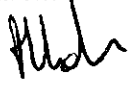
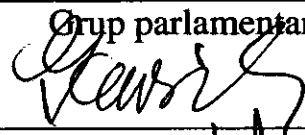
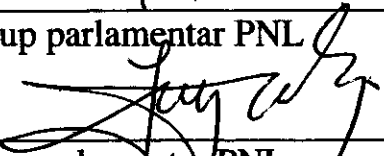
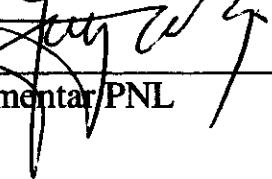
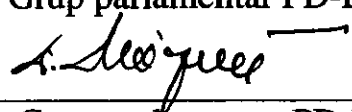
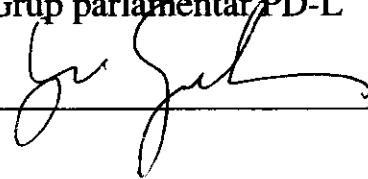
specialitatea medicală ține de maniabilitate, diferența față de un coleg care și-a exercitat profesiunea zilnic va fi foarte mare.

Nu este de neglijat nici aspectul privitor la renumele medicilor parlamentari care, timp de patru ani, va înregistra o curbă decendentă accentuată.

Față de cele mai sus expuse, la care se pot adăuga și alte considerente, inițiatorii propun modificarea articolului 441, alineatul (1), în sensul eliminării prevederilor cuprinse în sintagma “**precum și orice fel de funcții de demnitate publică**” și a introducerii alineatului (1¹) în cadrul articolului 466.

Tabel inițiatori:

Nr crt	Inițiatori	
1.	Senator Ichim Paul	Grup parlamentar PNL
2.	Senator Câmpanu Liviu	Grup parlamentar PNL
3.	Senator Pașca Liviu-Titus	Grup parlamentar PNL
4.	Senator Nedelcu Vasile	Grup parlamentar PNL
5.	Senator Boitan Minerva	Grup parlamentar PNL

6.	Senator Ion Vasile	Grup parlamentar PSD+PC
7.	Senator Rădulescu Șerban	Grup parlamentar PD-L
8.	Senator Cintează Mircea	Grup parlamentar PD-L
9.	Senator Secășan Iosif	Grup parlamentar PD-L
10.	Senator Udriștoiu Tudor	Grup parlamentar PD-L
11.	Deputat Cristian Horia	Grup parlamentar PNL
12.	Deputat Gavrilescu GrațIELa Leocadia	Grup parlamentar PNL
13.	Deputat Potor Călin	Grup parlamentar PD-L
14.	Deputat Țaga Claudiu	Grup parlamentar PNL
15.	Deputat Dobre Cristina Elena	Grup parlamentar PNL
16.	Deputat Ciuhodaru Tudor	Grup parlamentar PSD+PC
17.	Deputat Drăgulescu Iosif Ștefan	Grup parlamentar PD-L
18.	Deputat Ghiță-Eftemie Stelian	Grup parlamentar PD-L
19.	Deputat Gospodaru Gabriel-Dan	Grup parlamentar PD-L

20.	Deputat Popa Florian	Grup parlamentar PSD+PC
21.	Deputat Roșca Lucreția	Grup parlamentar PSD+PC

22. Senator Tiberiu Günthner Grup parlamentar
23. Deputat Drăghici Sonia USMR
24. Deputat Iurimite Inelache PSD
25. Senator AENKE CARMEN PD-L
26. Bărbulescu Daniel Senat PD-L
27. Senator Nicorae PAZ
28. Senator CRISTINA PD-L
29. Senator ION ROTARU PSD
30. Senator GROSU CORNELIU PSD